

Kršćaninov poziv jest svetost koja svoje korijene ima u sakramentima

Propovijed pape Ivana Pavla II. na svečanoj misi u sportskoj zračnoj luci u Čepinu kraj Osijeka

OSIJEK, 7. LIPNJA 2003.

1. “Zaklinjem vas: živite dostojno poziva kojim ste pozvani” (Ef 4,1), pisao je sveti Pavao kršćanima u Efezu. Predraga braćo i sestre, njegov poticaj i danas, na ovome svetom skupu, odzvanja kao vrlo suvremen.

Ali koji je to kršćaninov poziv? Odgovor je zahtjevan i jasan: kršćaninov poziv jest svetost. Poziv je to koji svoje korijene ima u sakramentu krštenja i koji se ponavlja u drugim sakramentima, navlastito u euharistiji.

Predraga braćo i sestre Đakovačke i Srijemske biskupije, Rimski je Biskup došao danas k vama podsjetiti vas, u Gospodinovo ime, da ste pozvani na svetost već sada ovdje na zemlji, u svakome životnom razdoblju: u proljeće mladosti, usred ljeta zrele dobi, jednako kao i u jesen i u zimu starosti te, na kraju, u trenutku smrti i nakon nje, u posljednjemu čišćenju, što ga je pripravila milosrdna Božja ljubav.

2. Drago mi je što se mogu osvrnuti na ovu temeljnu istinu dok danas s vama ovdje slavim svečani završetak Druge sinode vaše mjesne Crkve, tijekom koje ste gotovo pet godina sudjelovali u molitvi i razmišljanju o predmetu “Ti si Krist – za nas i za sve ljude”. Neka taj događaj urodi obilnim rodом obnovljenoga kršćanskog zalaganja u ovoj zemlji koja ima čvrste veze s Petrovom Stolicom. Upravo je danas, 7. lipnja, obljetnica pisama, što ih je Papa Ivan VIII. ljeta Gospodnjega 879. poslao knezu Branimiru i biskupu Teodoziju te tim pismima označio posebno važan datum za vašu povijest.

Srdačno pozdravljam vašega biskupa Marina Srakića i zahvaljujem mu na riječima dobrodošlice, koje mi je uputio na početku ovoga bogoslužnoga slavlja. Uz njega pozdravljam također pomoćne biskupe i biskupa u miru Ćirila Kosa. S ljubavlju pozdravljam biskupe i vjernike biskupija Zagrebačke crkvene pokrajine, koja slavi stotinu i pedesetu obljetnicu svojega ustanovljenja. Moja misao leti i k hodočasnicima koji su zajedno sa svojim pastirima došli iz Bosne i Hercegovine, Mađarske, Srbije i Crne Gore.

Ovdje se u Osijeku želim sa zahvalnošću prisjetiti kardinala Franje Šepera, koji je rođen u ovome gradu. On je kao vjerni sluga Crkve bio moj vrijedan suradnik u svojstvu pročelnika Zbora za nauk vjere tijekom prvih godina moje papinske službe.

Pozdravljam braću koja zajedno s nama dijele vjeru u Isusa, Sina Božjega, jedinoga Spasitelja svijeta. Posebno pozdravljam metropolita Jovana i druge biskupe Srpske pravoslavne Crkve. Njih molim da Njegovu Blaženstvu Patrijarhu Pavlu prenesu moj bratski pozdrav u ljubavi Kristovoj. Moja misao s pozdravom ide i k braći Zajednicâ nastalih u reformaciji. Isto tako s poštovanjem pozdravljam pripadnike Židovske općine i islamske vjernike. Pozdrav pun poštovanja upućujem također građanskim i vojnim vlastima te im od srca zahvaljujem za sav trud uložen u pripremu ovoga mojeg apostolskog putovanja.

3. “Postavih vas da idete i rod donosite, i rod vaš da ostane” (Iv 15,16). Kako ne biti zahvalni Bogu što su, u godinama nakon Drugoga vatikanskog sabora, vjernici svjetovnjaci – muševci i žene – stekli vrlo jasnu svijest o svojem kršćeničkom dostojanstvu i o svojoj kršćeničkoj odgovornosti? Nikada Kristov učenik ne će dostatno gajiti svijest vlastita identiteta. Na njemu, naime, oblikuje svoje poslanje.

Postoje, zapravo, temeljni upiti na koje valja neprestano odgovarati: Što sam učinio sa svojim krštenjem i potvrdom? Je li Krist uistinu središte mojega života? Nalazi li molitva prostora u mojoj svakodnevici? Živim li svoj život kao poziv i poslanje?

4. Bog na počecima trećega tisućljeća sve vjernike, a na poseban način svjetovnjake, poziva na obnovljeni misionarski polet. Misije nisu nekakav “dodatak” kršćanskomu pozivu. Naprotiv, kršćanski je poziv po svojoj naravi, kaže Drugi vatikanski sabor, poziv na apostolat (usp. *Apostolicam actuositatem*, 2).

Predraga braćo i sestre, treba vas Crkva, koja je u Slavoniji i Srijemu! Nakon teških vremena rata, koji je u stanovnicima ovoga kraja ostavio duboke i još uvijek neizliječene rane, zalaganje za pomirbu, solidarnost i društvenu pravdu zahtijeva hrabrost pojedinaca prožetih vjerom, otvorenih bratskoj ljubavi, osjetljivih na obranu dostojanstva osobe stvorene na sliku Božju.

Dragi vjernici svjetovnjaci, muševci i žene, pozvani ste velikodušno preuzeti na sebe svoj dio odgovornosti za život crkvenih zajednica kojima pripadate. Lice župâ, mjesta prihvaćanja i poslanja, ovisi također o vama. Vi ste – kao dionici Kristove svećeničke, proročke i kraljevske službe (usp. *Lumen gentium*, 34–36), te obogaćeni darovima Duha – osposobljeni pružati svoj doprinos na području bogoštovlja i vjerske pouke te u promaknuću raznovrsnih misijskih i karitativnih djela. Ni jedan krštenik ne smije ljenčariti! Ne obeshrabrujte se pred složenošću prilika! U molitvi tražite ishodište svake apostolske snage. Iz Evandjelja crpite svjetlost, koja će ravnati vašim koracima.

5. “Velik je Gospodin u djelima svojim”, navješćuje Pripjevni psalam. Idući zrakoplovom prema Osijeku, mogao sam se diviti ljepoti slavonske ravnice, zvane

“žitnica Hrvatske”, te su me misli same od sebe odvele k zemljoradnicima, kojih u ovome kraju ima velik broj. Njima se obraćam s posebnom ljubavlju.

Draga braćo i sestre, znam da vam je život naporan i da količina uroda zemlje kadšto ne odgovara svemu onomu mučnom poslu što ga valja obaviti. Znam isto tako da rad na zemlji poznaje nemale teškoće. Dijelom je i izgubio na vrijednosti, a mlađi su se naraštaji još prije rata opredijelili za život u gradu, pa je tako velik broj sela gotovo ostao bez stanovnikâ.

Potičem vas da ne gubite pouzdanje te imate na umu kako ste svojim težačkim poslom, što na tako rječit način svraća pozornost na biblijsku dužnost povjerenu čovjeku da sebi “podloži” zemlju i bude “gospodar” vidljivoga svijeta (usp. Post 1,28), svakodnevno “suradnici” Boga stvoritelja. Znajte da su vam papa i Crkva blizu te da – visoko cijeneći nezamjenjivost i dostojanstvo vašega svakidašnjeg truda – žele da se poljoprivredi i ljudima i ženama koji obrađuju zemlju prizna prava vrijednost u cjelokupnome razvoju društvene zajednice (usp. *Gaudium et spes*, 67; *Laborem exercens*, 21).

6. “Jedan Bog i Otac sviju, nad svima i po svima i u svima” (Ef 4,6), podsjetio nas je apostol Pavao. On, Bog i Otac, jest Onaj koji sve zove na svetost i poslanje. Živeći iskustvo vazmene novosti, kršćani mogu preoblikovati svijet i graditi civilizaciju istine i ljubavi. Njemu, koji slavan kraljuje u vijeke vjekova, neka je hvala, slava i čast.

Povjeravam vas Mariji, zaručnici Josipovoj i majci Isusovoj, koju toliko štujete u svetištima u Aljmašu i Voćinu. Neka vas Ona pouči o duhu razmatranja, koje je živjela u Nazaretu, o junačkoj jakosti očitovanoj na Kalvariji, o misionarskoj podložnosti Duhu, kojega je zajedno s prvom kršćanskom zajednicom primila na dan Pedesetnice, i neka vam sve to isprosi. Marija sve vas dovela Isusu!”

Ins., XXVI., 1, 2003., str. 899 – 902; Boll., br. 294, 7. lipnja 2003., IKA, 7. lipnja 2003.